

Bindslev: Jeg beklager, at den højtærede Socialminister føler sig drillet af sine Bemærkninger om, at den frivillige Arbejdstjeneste i Tyskland skulde ligge til Grund for det Forslag, her er fremsat. Jeg har, tør jeg sige, i intet af, hvad jeg har sagt, haft til Hensigt at drille den højtærede Minister — som vist for øvrigt er meget let at drille. Men det har været min Hensigt at fastslaa, at det, det her drejer sig om, er Tanker, som man paa tilfredsstillende Maade og med godt Resultat har løst andre Steder i Verden, hvorfor der ogsaa var god Grund til at formene, at en Løsning i Lighed dermed, men naturligvis afpasset efter danske Forhold, ogsaa hos os vilde kunne medføre gode Resultater. Det var min eneste, uskyldige Hensigt med denne min Bemærkning.

Jeg beklager selvfølgelig, at den højtærede Minister med Gru har imødeset mine Bemærkninger om Dækningsspørgsmaalet. Men det er jo den Slags Formaliteter, som maa til; man maa skaffe Dækning for de Penge, man bruger. Og selv om man har Sympati, endda stor Sympati, for et Forslag som dette, kan det vel heller ikke bestrides af den højtærede Minister, at Pengene maa skaffes. Derfor turde Spørgsmaalet i nogen Grad være paa sin Plads. Vi er jo nu ikke saa langt fra Tillægsbevillingslovens Vedtagelse, og jeg tør maaske derfor gøre mig Haab om, at disse to Forslags Behandling vil falde saa vidt sammen, at vi da kan have de fornødne Oplysninger.

Jeg maa vel i øvrigt have Lov til at fortolke Ministerens Bemærkninger saaledes, at der kan være Haab om, at vi gennem Udvalgsarbejdet kan naa til Forstaaelse om de forskellige Punkter, hvorom der har været Divergenser, saa der kan komme en for alle Parter tilfredsstillende Lov ud af det Forslag, som her foreligger og nu har været til Debat.

Rager: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke fuldt ud forstod den efter mit Skøn smukke Karakteristik, jeg i Dag gav af ham, hvorved jeg udtrykkelig fremhævede, at det var mod hans Natur at skulle staa her og være sur overfor et Forslag af denne Art. Det ærede Medlem sagde saa retorsionsvis, at med mig var det noget helt andet, for jeg var altid idel Glæde og Fornøjelse overfor den højtærede Minister og overfor Regeringens Forslag. Ja, det er dog ikke underligt! Det plejer dog at være saadan under parlamentariske

Former, at naar Regeringen forelægger et Forslag, vil de Partier, der staa bag Regeringen, som Regel ikke være helt modvilligt indstillede, men tværtimod velvilligt indstillede. Jeg tror ærligt talt, at det modsatte vilde undre det ærede Medlem betydeligt mere. Jeg ved ikke, om det var normalt, den Gang det ærede Medlem var Medlem af et Regeringsparti, at han, naar han stod op som Ordfører, angreb Ministeriets Forslag. Men jeg kan naturligvis se efter i Rigsdagstidenden; hvis det ærede Medlem vil give mig Spalten, vil det lette det for mig.

Men jeg vil endvidere gerne sige, at det passer jo ikke en Gang, at der ikke kan være Undtagelser fra Regelen. Da vi for kort Tid siden havde Forslaget om Sommerhjælp til Behandling, tror jeg ikke, at der i min Tale ved første Behandling egentlig var saa fuldt af rosende Ord. Men jeg havde jo ogsaa det Indtryk, da dette Forslag blev forelagt, at der for at tale lidt klassisk „havde været fremmede Fodspor i Bedene“, og det var maaske dem, der havde gjort mig ked af det. Men det lykkes os jo under Udvalgsbehandlingen ved fælles Arbejde at faa disse Fodspor fjernede, saa vi mødte med et ganske anderledes nydeligt Forslag, da vi kom tilbage. Og vi havde den højtærede Socialministers Velsignelse.

Og endelig, for at nævne en anden Ting, Ædruelighedskonsulenten i sin Tid.

Jeg vil ikke paastaa, at man saadan ligefrem kan sige, jeg modtog ham med Glæde, for jeg tillod mig dog baade at tale og at stemme imod ham... (*Socialministeren* [Steincke]: Det var heller ikke mig!). Nej, men det var alligevel lidt af det samme, det strejfede ogsaa det sociale Omraade, det var ogsaa ud fra sociale Betragtninger, jeg tog min Stilling til ham. Saa helt har det ærede Medlem ikke Ret, og jeg har, selv om det ikke saa meget vedkommer denne Sag, dog ikke villet undlade at korrigere det ærede Medlem, for at han ikke skulde gaa længere med det.

Socialministeren (Steincke): Ogsaa jeg synes, det ikke var helt pænt af den ærede Venstreordfører at drille det ærede Medlem Hr. Rager med, at han altid roste mig. Naar man endelig en Gang har en saa forstaaende Medarbejder som det ærede Medlem Hr. Rager, er det dog Synd at blive ham frataget paa den ubehagelige Maade. Da det imidlertid synes at ophidse det ærede Medlem Hr. Rager at blive udsat for disse Beskyldninger, saa vil jeg gerne